

Laaneparagraffen. Efter dette vilde det jo være det naturlige kun ganske kort at dvele ved dette Lovforslag, og særlig skulde der ikke synes at være nogen Grund til at tale videre om Retningslinien, da det er den samme, som fandtes i det Lovforslag, som i sin Tid blev forelagt af Regeringen og er vedtaget ved tidligere Afstemninger i dette Ting og nu er vedtaget i Folketinget. Jeg har dog troet at burde henlede Opmærksomheden paa, at der multgvis turde være Anledning til, inden man afsluttede Forhandlingerne angaaende denne Jærnbane, at tage under fornyet Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at lægge Linien anderledes, saa at man i Stedet for at lade Banen gaa til Værsløv vender tilbage til en Løst, som særlig har været fremme i dette Ting, nemlig at lade den gaa til Syderup. Jeg skal tillade mig ganske kort at referere Lovforslagets Historie. Efter at i Samlingen 1887—88 et Lovforslag om Slagelse—Næstvedbanen var blevet forhandlet, men uden at være bragt til Ende, fremkom der i Samlingen 1888—89 et Lovforslag om denne Bane i Forbindelse med en Bane fra Slagelse til Næstved. Det overgik som sædvanlig til Behandling i et Udvalg her, og paa Udvalgets Forslag vedtog Landstinget at udstemme den Del af Lovforslaget, som angik Værsløvbanen. Jeg skal tillade mig at oplæse nogle faa Verser, der vise Udvalgets Motivering og det, som altsaa ogsaa kan antages at have været det bestemmende for Landstinget til at følge Udvalget: „Udvalget skal herefter tillade sig at henstille til Indenrigsministeren at tage Spørgsmaalet om den for nævnte Forbindelsesbane — derunder Spørgsmaalet, om man ikke ved at lægge Forbindelsesbanen mere mod Øst kunde undgaa den i Motiverne til Lovforslaget omhandlede Tverrbane til Tølløse. — under fornyet Overvejelse og i en senere Samling at forelægge et særligt Lovforslag angaaende denne Sag.“ Dette Punkt blev altsaa udeladt af Forslaget. Forslaget om Slagelse—Næstvedbanen blev jo behandlet og blev til endelig Lov to Aar efter. Regeringen forelagde paa ny Lovforslaget angaaende Værsløvbanen, der nu indeholdt Oplysninger om de Undersøgelser, som vare foretagne i Anledning af den i Landstingets Beslutning liggende Henstilling. Regeringen mente imidlertid dog, at man burde foretrække Værsløvbanen fremfor at gaa mere Øst paa. Ved Forslagets 1ste Behandling blev stærkt fremdraget Tølløse—Ruds- og Vedbybanen; i sin Indstilling foreslog Udvalget imidlertid Tinget at vedtage Forslaget i Overensstemmelse med Regeringsforslaget, medens det

derimod med Hensyn til Spørgsmaalet om Tølløse—Ruds- og Vedbybanen udtalte, at derom kunde man ikke have nogen Mening i Djebliffet; det maatte overlades Fremtiden. Efter at man saaledes havde vedtaget dette Lovforslag, gik det til det andet Ting, hvor det ikke førtes til endelig Resultat. Forslaget foreligger nu atter. Men samtidig med, at dette Lovforslag foreligger til Behandling, have vi det store Lovforslag om de private Baner, og der er under Nr. 2 § 1 foreslaet en Bane fra Tølløse over Stenlille til Ruds- og Vedby og videre til den her projekterede Bane. I Anledning af dette Privatbaneanlæg er fremkommet tvende Andragender fra Sorø Byraad og fra Ringsted Byraad. De Herrer ville finde disse Andragender paa Pladserne, og jeg vil bede Dem stænke dem særlig Opmærksomhed, hvis det ikke allerede er sket. Begge Byraad udtale sig aldeles afgjort og bestemt mod denne Privatbane. Sorø Byraad siger, at den vil blive Dødsstødet for Sorø som Forretningsby, og skønt det jo er et meget kraftigt Udtryk, tror jeg, at vi maa give Sorø Byraad Ret deri, og jeg tror ligeledes, at det er rigtigt, hvad Ringsted Byraad siger — det fremgaar jo for øvrigt af Kortet — at denne Bane vil berøve Ringsted den største Del af dens nordlige Opland. Det vil for mig være afgørende for ikke at kunne give denne Bane min Stemme. Jeg anser det som givet, og der haaber jeg at være i Overensstemmelse med det høje Tings samtlige eller allerfleste Medlemmer, at man ikke kan gaa hen og tillade Anlæget af en privat Bane, der paa en saadan Maade som her nævnt maatte blive til Ruin for tvende Byer. Paa den anden Side bør man jo komme Landboerne saa meget som muligt i Møde for at skaffe dem de Baner, de trænge til, skønt det turde jo siges, at egentlig fattig paa Jærnbaner er denne Egn ikke, thi Mellemrummet mellem den nordvestlige Bane og Vestbanen er ikke større, end at intet Punkt faar over to Mil til Jærnbane, de allerfleste saa meget mindre. Kunde man imidlertid finde en Løsning, hvorved man uden at ødelægge disse to Byer kunde imødekomme Landboernes Ønsker, vilde det jo være heldigt; og det vil kunne naas, hvis man — saa fremt det lader sig forene med de Hensyn, som ligge til Grund for Anlæget af en Statsbane til Forbindelse af de to for nævnte Baner — forandrede Retningslinien og i Stedet for at lade Banen gaa til Værsløv, lod den gaa over Ruds- og Vedby og til et Punkt østligere, f. Eks. Syderup, men det behøver absolut ikke at være dette Punkt. Sagen er, at med Hensyn til den private Jærnbane er Ruds-